

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА
03110 м. Київ, вулиця Солом'янська, 2-а

РІШЕННЯ
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

колегія суддів Судової палати у цивільних справах Апеляційного суду м. Києва в складі

головуючої судді Антоненко Н.О.
суддів Панченка М.М., Водопійної В.М.,
при секретарі Савицькій Н.В.

розглянула у відкритому судовому засіданні справу за апеляційною скаргою представника за довіреністю Відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 2009 року по справі за позовом Позивача до Відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про стягнення страхового відшкодування та моральної шкоди.

Заслухавши доповідь судді, пояснення осіб, які беруть участь у справі, перевіrivши матеріали справи та обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія

встановила :

Рішенням Дніпровського райсуду м. Києва від 2009 року частково задоволені позовні вимоги Позивача - з Відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» (далі ЗАТ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ»)) на його користь стягнуто страхове відшкодування в сумі 8624, 21 грн, 544,38 грн пені за прострочення страхового платежу, 3000 грн моральної шкоди, 1000 грн витрат на оплату юридичних послуг та 338,50 грн судових витрат, в іншій частині позовних вимог відмовлено.

Судом першої інстанції встановлено, що 2008 між сторонами укладено договір № (далі договір) добровільного страхування ризиків, пов'язаних з експлуатацією належного на праві власності позивачу наземного транспортного засобу -автомобіля Міцубісі Лансер д/н, - відповідно до якого відповідач зобов'язався при настанні страхового випадку відшкодувати позивачу завданий збиток в межах страхової суми у передбаченому договором порядку.

2008 стався страховий випадок - внаслідок протиправних дій третіх осіб (далі - ПДТО) був пошкоджений автомобіль позивача, факт пошкодження підтверджується постановою про відмову у порушенні кримінальної справи від Галицького РУ ГУ МВС України у Львівській області.

2008 автомобіль позивача був наданий на огляд працівнику Львівської філії ВАТ «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» у передбаченому договором порядку, і позивачем обрано спосіб отримання страхового відшкодування - перерахування відповідачем суми страхового відшкодування на рахунок авторизованого автосервісу фірми Міцубісі у м. Львові ДП «Ніко».

Проте, провівши самостійну перевірку причин та обставин страхового випадку замовивши транспортно-трасологічне дослідження ВАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на підставі висновків цього дослідження вважало, що підстав для виплати страхового відшкодування позивачу немає.

Виходячи з висновків проведеного відповідачем транспортно-трасологічного дослідження та встановлених обставин справи, суд першої інстанції дійшов висновку, що ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» безпідставно відмовило позивачу у виплаті страхового відшкодування оскільки безпідставно вважало обставини, за яких сталося пошкодження автомобіля, дорожньо-транспортною пригодною: що фактично мало місце пошкодження транспортного засобу внаслідок протиправних дій третіх осіб, а це відповідно до п.3.1.2. Договору с страховим ризиком. Виходячи з розміру страхового відшкодування в 8624,21 грн. а також враховуючи, що відповідач цю суму не заперечував, суд, задовольнив позов у частині її стягнення на користь позивача. На підставі ст. 992 ЦК України, ст. 20 Закону України «Про страхування» та п.15.1 Договору суд стягнув зі страховика 544,38 грн пені за прострочення страхової виплати. 3000 грн моральної шкоди та 1000 грн витрат позивача на оплату юридичних послуг по даній справі.

В апеляційній скарзі представник відповідача просить скасувати рішення Дніпровського райсуду м. Києва від 2009 року та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог страхувальника. Посилається на порушення судом норм матеріального та процесуального права, зокрема, вважає що висновки суду не відповідають встановленим обставинам, а обставини справи, які суд вважав встановленими, недоведеними.

В судовому засіданні представник ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» підтримала апеляційну скаргу з наведених у ній підстав, просила її задовольнити. Представник позивача просив відхилити апеляційну скаргу як безпідставну та залишити без змін законне і обґрунтоване рішення.

Перевіривши законність та обґрунтованість оскаржуваного рішення в межах доводів апеляційної скарги та заявлених в суді першої інстанції вимог, колегія дійшла висновку, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до ст. 308 ЦПК України апеляційний суд залишає рішення без змін якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив його з додержанням норм матеріального процесуального права. Підставою для скасування рішення суду першої інстанції ухвалення нового рішення відповідно до ст. 309 ЦПК України є, зокрема, порушення або неправильне застосування норм матеріального або процесуального права.

Встановлено, що, вирішуючи питання про стягнення з ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь Позивача суми страхового відшкодування та пені за прострочення страхового платежу суд першої інстанції повно і всебічно з'ясував обставини даної справи, на які сторони посилались як на підставу своїх вимог і заперечень, дав належну оцінку сукупності досліджених у судовому засіданні доказів та дійшов правильного висновку про те, що 26.11.2008 стався страховий випадок - внаслідок протиправних дій третіх осіб був пошкоджений автомобіль позивача, а тому ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» відповідно до укладеної 24.04.2008 між сторонами договору добровільного страхування ризиків, пов'язаних експлуатацією наземного транспортного засобу, безпідставно не викопало свої зобов'язань за договором і не виплатило позивачу страхового відшкодування.

Факту пошкодження автомобіля Міцубісі Лансер, що на праві власності належить позивачу, ЗАТ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» не оспорує.

Відмовляючи у виплаті страхового відшкодування позивачу, страхова компанія виходила з того, що комплекс пошкоджень його автомобіля не міг бути утворений одночасно внаслідок одного ДТП, ці пошкодження утворились під час настання різних подій, а тому пояснення Позивача про те, що автомобіль був пошкоджений внаслідок протиправних дій третіх осіб, є недостовірними і такими, що не відповідають фактичним обставинам справи, а це відповідно до п. 3 ст. 26 Закону України «Про страхування» є підставою для відмови у здійсненні страхового відшкодування.

Проте, такі доводи відповідача не заслуговують на увагу, оскільки суперечать встановленим обставинам і спростовуються наявними у матеріалах справи доказами: довідкою та постановою про відмову у порушенні кримінальної справи, Галицького РВ ДМУ ГУ МВС України у Львівській області від 2008р. Як пояснив у судовому засіданні представник позивача, Позивач залишав автомобіль на автостоянці біля торговельного центру, де паркується багато автомобілів на спеціально окреслених місцях.

Будь-яких належних та допустимих доказів про те, що пошкодження автомобіля позивача сталися в інший час, в іншому місці і за інших обставин суду не надано, а тому доводи відповідача ґрунтуються на припущеннях. Посилання представника ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» в обґрунтування своїх доводів на Висновок спеціаліста з транспортно-грасологічного дослідження №141 від.2009 безпідставні з огляду на таке.

Як вбачається з матеріалів справи, на вирішення спеціаліста ЗАТ СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» поставило питання: чи могли утворитися пошкодження автомобіля позивача при ДТП і чи могли вони утворитися при одній заявленій події (тобто, під час однієї і тієї ж ДТП). Однозначної відповіді про те, що пошкодження автомобіля сталася під час ДТП спеціаліст не дав, а лише зазначив, що якщо пошкодження на автомобілі позивача сталися під час ДТП, то це могло статися або під час руху даного автомобіля або під час руху іншого автомобіля (коли автомобіль позивача не рухався).

Разом з цим, посилаючись на Правила дорожнього руху, спеціаліст роз'яснив, що ДТП - це подія, що сталася під час руху автотранспортного засобу, внаслідок якої, зокрема, завдані матеріальні збитки, а тому контактування будь-якого іншого предмету з автомобілем позивача в той час, коли він був припаркований, не можна вважати ДТП.

Оскільки належних та допустимих доказів про те, що автомобіль Позивача 26.11.2008 був пошкоджений внаслідок ДТП, суду у передбаченому ст.ст. 10,60 ЦПК України не надано, підстав так вважати у суду не було.

За таких обставин Висновок спеціаліста №141 з транспортно-трасологічного дослідження від 23.01.2009 не є доказом того, що пошкодження на автомобілі позивача сталися саме внаслідок ДТП, оскільки не містить в собі такого висновку (ас.36-37).

Враховуючи, що автомобіль позивача зазнав пошкоджень за обставин, зазначених ним, і це знайшло своє підтвердження в судовому засіданні, правильним є висновок суду про те, що має місце страховий випадок - пошкодження автомобіля позивача внаслідок протиправних дій третіх осіб. Відповідно висновок суду узгоджується і з п.3.1.2. Договору №00000 від 2008 добровільного страхування ризиків, пов'язаних з експлуатацією наземного транспортного засобу, укладеного сторонами.

Доводи представника відповідача про те, що Позивач надав недостовірні дані щодо обставин пошкодження його автомобіля, не знайшли свого підтвердження в судовому засіданні ні суду першої, ні апеляційної інстанцій, а тому не заслуговують на увагу. Висновок же суду першої інстанції про наявність факту страхового випадку та безпідставну невиплату позивачу страхового відшкодування і пені за прострочення його виплати, суми яких відповідачем не оспорується, ґрунтується на матеріалах справи і зроблений з додержанням норм матеріального і процесуального права. З огляду на наведене підстав для скасування рішення Дніпровського райсуду м. Києва від 2009 року у цій частині немає.

Разом з тим, вирішивши питання про стягнення з відповідача на користь, позивача моральної шкоди, суд не звернув уваги на те, що договірні відносини сторін та чинне законодавство про страхування не передбачають відшкодування моральної шкоди за невиконання зобов'язань за договором. З огляду на наведене рішення суду у цій частині ухвалено з порушенням норм матеріального права, а тому підлягає скасуванню з ухваленням у цій частині нового рішення.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.303,308,309,313-315,324 ЦПК України колегія

вирішила :

Апеляційну скаргу представника за довіреністю Відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» задовольнити частково.

Рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 2009 року в частині стягнення з Відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь Позивача 3000 грн моральної шкоди та 1000 грн витрат на оплату юридичних послуг скасувати та ухвалити в цій частині нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог Позивача про стягнення з ЗАТ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» моральної шкоди та витрат на правову допомогу.

В решті рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 2009 року залишити без змін.